

(המשך מעמוד 73)

גדול בהרבה ממה שהמערכת הזאת משל-מת לי, טען בזעם הרופא.

לב

חורג

ר פי לביא, צייר בן 45. עבר ניתוח מעקף-עורקים לפני חמישה שבועות

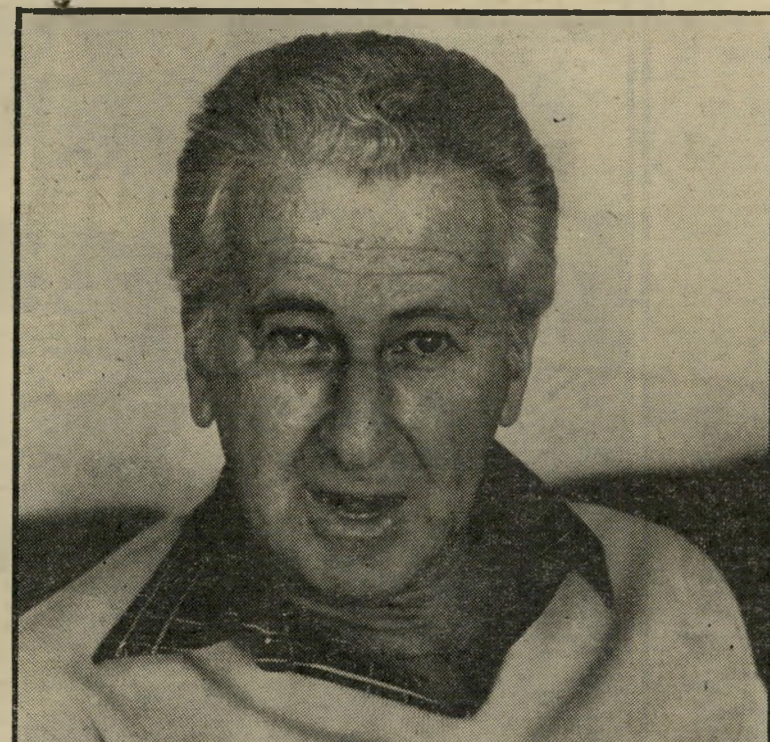
צ'יאליסטית. ולכן אני מצפה שהמדינה תדע לתת שירות רפואי. אני יכול להציע איך לפתור בקלות את חוסר התקציב: מימית - לבתי-החולים! אם אחרי זה חולה כל-שהו יעדיף לשכב על סדינים של בית-חולים פרטי - זו זכותו. אבל לא יתכן שחולה פרטי יקבל בבית-החולים פרטי רפוי אה טובה יותר מפועל שבא להינתח בבית-חולים ציבורי, הכריז בזעם האמן שלקה בליבו.

שהוא יקדים לי את המועד לניתוח. הרופא שערך לי את הבדיקות בתל-השומר, הר פרופסור עזרא זהר, ניסה לעזור לי להקי-דים את מועד הניתוח. רפי לביא לא המתין שנה. כמו הרבה אחרים. הוא נותח כעבור חודשיים. היום הוא צוחק. לדבריו הוא שכח את שעבר עליו. אבל הוא מתקשה להבין למה בארץ אין יכול אדם להגיע לניתוח יומיים אחרי תום סידרת הבדיקות.

תחת לחכות שנה בתור לניתוח לב פתוח,

יכול כל אדם להינתח מיד תמורת 8000 דולר -

ויש תחרות מי יבצע את הניתוח הפרטי הראשון

בתל-השומר. הוא ביקש לספר את סיפורו, כדי להסביר איזו מצוקה עוברת על חולים כמוהו. עד שהם מגיעים לניתוח במוסד ציבורי. אדם שלא עבר זאת, לא יוכל להבין. בכל רגע חשבתי שאני עלול למות, שאשתי תהיה אלמנה שילדי יגדלו ללא אב.

אין רופא שיוכל להבטיח לי שבתקופת ההמתנה עד מועד הניתוח לא אקבל התקפי לב. ישבתי בבית והקפדתי להיזהר, אבל הכאבים בחזה נמשכו וקשה היה למנוע

המועמד לניתוח

יעקב כתבן (54) נענה מייד להצעה להינתח תמורת 2000 דולר בבית-החולים אסותא. הוא לא שאל שאלות, כי הוא סמך על המנתח המומחה דני גור, והופעת כשהניתוח בוטל. כשאתה מסתובב יום-יום ומעליך רובצת סכנת-חיים וכאבים טורדניים, אתה לא שואל: למה לי יש אפשרות לזכות בניתוח פרטי תמורת כסף ולאחר אין? אמר כתבן.

קובל גור: "במשך שנים ניסה מישרד-הבריאות להתנער מהטיפול בבעיית כירורג-גיית-הלב-הפתוח. התפטרתי כמה פעמים מהעבודה. ונקראתי אל המנכ"ל והשר, ששיכנעו אותי לחזור. התייחסו אל עניין ניתוחי-לב-פתוח כאל לב חורג. פיתאום, כדי למנוע רפואה פרטית, עושים רושם שהם מטפלים בבעיה".

תקופת ההמתנה היא סיט. אחרי ההתקף כבר לא יהיה טעם לנתח. כשקבעו שאני בסיכון, כמובן שדאגתי. צעקתי, הייתי עצבני. לי אין כסף לשלם את מלוא ה-סכום כדי להינתח באופן פרטי. מהסיבה הזאת אני גם קונה תרופה תוצרת הארץ ולא מעדיף על פניה תרופה תוצרת-חוץ. אני חי במדינה המתיימרת להיות סר-

"אני חי"

רפי לביא (45), צייר, המתין במתח בתור למועד הניתוח. היום הוא מואשר בביתו, חמישה שבועות אחרי הניתוח.

את החרדה שהשתלטה עלי, סיפר הצייר בהתרגשות. "כל האנשים סביבי חששו לחיי. ידידי יגאל תומרקין התקשר אל הרופא והתחנן

השר מרידור: "לגויים יש אמון ברופא היהודי!"

לו אדמות לפרוייקט הרפואי שהוא מתכנן, ושכבר הוכשרו אדמות באזור יס-המלח, להקמת מרכז לטיפול במח-לות-עור. היוזמים בשטח כירורגית הלב חופנו ברובם לאי-זור מיורח-ירושלים.

עקב מרידור, השר לענייני-כלכלה, הצהיר כמה פעמים שבכוונתו לפתח בישראל תיירות רפואית. אחד מעו-ליו אף מונה לטפל בעניין, כדי לחוצאו אל הפועל.

בעידודה של הממשלה, הפכו השטחים אבן-שואבת למנתח-הלב. גם הפרופסור דני גור ניסה בעבר לעניין רופא כירורג מרמאללה בהקמת יחידה בבית-החולים בעי-רו, שהתמחה בכירורגית לב פתוח.

במלון "פלוח" בירושלים מתגוררת אשת-עסקים אמרי-קאית, שעניינה את השר ברעיון להקים מרכז רפואי במי-רח ירושלים. המקום יפעל כמו בית-מלון יוקרתי, והתי-רים החולים יוכלו לגור, לעבור בדיקות ואף להינתח בו. האמריקאית קשורה גם במשקיע זרום-אפריקאי, המוכן אף הוא להשקיע בפרוייקט זה. בשיחה עם "העולם הזה" אישר מרידור, שהוא הוגה בעניין. הרעיון צף במוחו משום ש"הגויים מאמינים ברופא היהודי", כפי שהתבטא.

האם מתכוון מרידור להתחרות בדני גור במירוץ להקי-מת בתי-חולים פרטיים? "לא", ענה מרידור. "העניין שלי בפרוייקט הוא כשה, לא כאיש-עסקים. חוץ מזה, לפרוייקט יש עתיד בטוח, ויהיה בישראל מקום לעשרות בתי-חולים כאלה".

"מדי שנה מייצרת ישראל 350 רופאים, והם יורדים מהארץ, משום שאין להם פה מקומות-עבודה. ההשקעה בסטודנטים אלה, בתקופת לימודיהם, היא יקרה למדינה, ואם הם עוזבים אותה, היא הולכת לאיבוד".

בינתיים עניין מישרדו בפרוייקט את מישרד-התיירות ואת מישרד-הפנים. ומה עם מישרד-הבריאות? "כן, גם את מישרד-הבריאות."

מרידור סיפר שמישרדו ביקש ממקרקעי-ישראל להציע

במדינה

מישפט

סליחה, אתה נורמלי!

אחרי שישיב חצי שנה בבית-החולים לחולי-נפש, החליטו הרופאים כי הנאשם היה שפוי כמשך כל הזמן.

כתוצאה מהטעות אושפו מרשי בבית-החולים לחולי-נפש בטעות וללא צורך, שהה שם חמישה חוד-שים וקיבל תרופות וטיפולים בי-טעות. כתב עורך-הדין אהוד דגן ליועץ-המישפטי, הוא ביקש לעכב את ההליכים המישפטיים נגד מאיר שיאר. מי שביקר במחלקה הסגורה בבית-החולים אברבנאל, יכול ל-תאר לעצמו את הסבל במצב קפי-קאי שכזה. המשיך עורך-הדין, ותיאר את המצב הנורא שאליו נקלע מרשו באופן מיקרי.

בתחילת מארס 1979, נעצר מאיר שיאר בחשד כי עבר כמה עבירות: קניית מכשיר-טלפון בשיק מווייף, כשהוא מתחזה לאחר, שימוש ברכב ללא רשות, מירממות בחנויות ועוד. מייד אחרי שנעצר בחנות בראי-שון לציון, ערכה המישטרה חיפוש בביתו. בעת החיפוש הצליח ה-חשוד לבלוע כמות גדולה של כדורי-ואליום, ואושפו ביחידה ל-טיפול נמרץ. בבית-החולים איכילוב בתל-אביב.

קן-הקוקייה. בגלל מצבו הי-רפואי, הורה בית-המשפט לעצרו לעשרה ימים בתנאי-אישפוז. בתום זמן זה נשלח עליידי בית-המשפט להסתכלות ומתן חוות-דעת פסי-כיאטרית.

ב-25 במארס 1979 קיבל בית-המשפט חוות-דעת של רופאי בית-החולים אברבנאל: "לפנינו גבר הסובל ממהליך סכיזופרניה איטי, נסיונות התאבדות, והרס עצמי. עבירותיו הפליליות נובעות ממיט-ען התוקפנות הן כלפי עצמו והן כלפי החברה. אין להן הסבר הגיוני מצד הנבדק, הדבר נובע גם בחלקו מחוסר שיפוט. לאור האמור... הגעתי למסקנה שהנ"ל ביצע את עבירותיו הפליליות מתוך דחפים חולניים, כלומר לא ידע להבדיל בין טוב ורע במעשיו. אינו מסוגל לעמוד לדין, ולשאת את עונשו. זקוק לטיפול פסיכיאטרי אינטנסיבי תרופתי, ופסיכותרפיה".

במאי 1979 החליט בית-המשפט באחד מתיקיו של שיאר, לתורות על אישפוזו בבית-החולים אברבנאל עד למתן החלטה אחרת על-ידי מנהל בית-החולים. שיאר היה מאושפז שם חמישה חודשים עד שהועדה המוסמכת שיחררה אותו מבית-החולים. בחודש אוגוסט 1979. בינואר 1981 נעצר שיאר שנית, ויוחסו לו עבירות שונות. מאו-קטובר 1980. בעת הליכי-המעצר הועבר החשוד שנית לבית-החולים אברבנאל לבדיקה, והפעם התקבלה חוות-דעת מפתיעה. הרופאים קבעו כי חלה טעות בהבחנה לגבי שיאר בפעם הראשונה, והוא היה שפוי נורמאלי מאז ומתמיד, ואחראי למעשיו הרופאים. ביקשו את סליחת בית-המשפט.

לכן הוגשו נגד שיאר כתבי-אישום על מעשים שנעשו בתקופה שבה הוכרו בומנו כבלתי-אחראי, ועל אחד מהם נידון כבר לשנתיים מאסר. שני תיקים נוספים מאותה תקופה תלויים נגדו בבית-המשפט. אמנם בית-החולים כותב כי חוות-דעתו מה-8 בפברואר 1981 עם בית-המשפט הסליחה, אולם בקשת-סליחה זו צריכה להיות מובנית תחילה אל מרשי. כתב עורך-הדין דגן בזעם, וביקש מהי-ועץ-המישפטי לעכב את ההליכים. מי יפצה את האיש שישיב חמישה חודשים בקן-הקוקייה בהיותו שפוי. בגלל טעות זו הרופאים, שטרחו לבקש את סליחת בית-המשפט על הטעות, לא העלו על דעתם כי גם הנפגע זכאי להתנצלות.